

Den här sidan har genererats genom maskinöversättning [\[Länk\]](#). Maskinöversättningar kan innehålla fel som riskerar att minska tydligheten och exaktheten. Ombudsmannen frånsäger sig allt ansvar för eventuella avvikelser. För den mest tillförlitliga informationen och rättssäkerheten hänvisas till källversionen i engelska via länken ovan. För mer information, se vår [språk- och översättningspolicy](#) [\[Länk\]](#).

Europeiska ombudsmannens beslut att avsluta sin undersökning av klagomål 2710/2009/RT mot Europeiska kommissionen

Beslut

Ärende 2710/2009/RT - **Undersökning inledd** den 03/12/2009 - **Beslut** den 12/05/2010

Den klagande, en före detta tjänsteman vid Europeiska kommissionen, får invaliditetspension efter en olycka. Efter olyckan ansökte han hos kommissionen om försäkringsförmåner som han hade rätt till. Han var inte nöjd med kommissionens förslag avseende både hans invaliditetsgrad och det totala beloppet av hans försäkringsförmåner. Till följd av detta begärde han att läkarkommittén skulle sammankallas. Den 23 juli 2009, efter läkarkommitténs slutliga beslut, underrättade kommissionen klaganden om att han hade rätt till 9 545,31 EUR utöver de betalningar som redan gjorts till honom. Kommissionen har emellertid underlåtit att betala honom detta belopp. Klaganden vände sig därför till ombudsmannen.

I sitt klagomål gjorde han gällande att kommissionen hade underlåtit att betala honom det belopp som motsvarade hans permanenta invaliditetsgrad, trots att den informerade honom om att den hade gjort det, och gav honom vilseledande uppgifter. Han yrkade att kommissionen skulle göra betalningen och betala ränta för förseningen.

Genom en skrivelse av den 4 januari 2010 underrättade klaganden ombudsmannen om att kommissionen under tiden hade betalat det förfallna beloppet jämte dröjsmålsränta. I sitt yttrande bekräftade kommissionen ovanstående fakta.

Mot bakgrund av ovanstående ansåg ombudsmannen att kommissionen hade vidtagit lämpliga åtgärder för att lösa frågan. Han avslutade därför ärendet.

BAKGRUNDEN TILL KLAGOMÅLET

1. Den klagande, en före detta tjänsteman vid Europeiska kommissionen, får invaliditetspension efter en olycka. Efter olyckan ansökte han om ersättningsförsäkringsförmåner som han hade rätt till med stöd av artikel 73 i tjänsteföreskrifterna och *de "gemensamma reglerna om olycksfallsförsäkring för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna"* (nedan kallade olycksfallsreglerna).

2. Den 18 mars 2006 ingav klaganden ett klagomål till kommissionen i enlighet med artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna, i vilket han i huvudsak hävdade att kommissionen hade skjutit upp sitt beslut om skadeståndsförsäkring på ett otillbörligt sätt. Kommissionen erkände den långa tidsperiod som krävdes för att handlägga klagandens ärende, men förnekade att förseningen var oskälig och förklarade att ärendets komplexitet motiverade hur lång tid den hade tagit för att avsluta ärendet.

3. Den 28 augusti 2006 vände sig klaganden till ombudsmannen med ett klagomål som registrerades med referensnummer 2782/2006/ (MHZ)RT . Efter en undersökning konstaterade ombudsmannen två fall av administrativa missförhållanden i kommissionens handläggning av ärendet och gjorde två kritiska anmärkningar om förseningen av utbetalningen av klagandens ersättningsförsäkringsförmåner och åsidosättandet av artikel 12 i kodexen om god förvaltningssed [1] .

4. Den 18 februari 2008 lämnade klaganden in ett nytt klagomål till ombudsmannen mot kommissionen (*klagomål* 492/2008/RT), i vilket han uppgav att han inte var nöjd med kommissionens förslag om hans invaliditetsgrad och beloppet på hans ersättningsförsäkringsförmåner. Han begärde därför att läkarkommittén skulle sammankallas. Han hävdade att kommissionen agerade orättvist och försökte påverka läkarkommitténs arbete till förmån för institutionens privata försäkringsbolag. I sitt svar av den 4 mars 2008 ansåg ombudsmannen att det på grundval av den bevisning som klaganden lagt fram inte fanns tillräckliga skäl för att inleda en undersökning av hans klagomål.

5. Den 23 juli 2009 underrättade kommissionen klaganden om att den den 9 juni 2009 mottog läkarkommitténs slutrapport om fastställande av hans permanenta invaliditetsgrad. Kommissionen tillade att den 17 juni 2009 översände rapporten till sitt försäkringsbolag. Den angav att det, efter att ha erhållit försäkringsbolagets samtycke, skulle göra slutbetalningen motsvarande hans permanenta invaliditetsgrad.

6. Den 27 juli 2009 underrättade kommissionen klaganden om att den på grundval av läkarkommitténs rapport hade beslutat att hans permanenta invaliditetsgrad skulle vara 64,5 %. Kommissionen angav att två preliminära betalningar redan hade gjorts till honom, nämligen i) den 1 november 2005 motsvarande en invaliditetsgrad på 40 %. och ii) den 2 november 2006, vilket motsvarar en invaliditetsgrad på 23,5 %. Följaktligen skulle kommissionen gå vidare med slutbetalningen motsvarande den återstående invaliditetsgraden på 1 procent, det vill säga 9 545,31 EUR.

7. Den 25 augusti och den 3 september 2009 kontaktade klagandens advokat kommissionens avdelningar. Han påpekade att kommissionen fortfarande inte hade gjort slutbetalningen på 9

545,31 EUR.

8. Den 10 september 2009 besvarade kommissionen (PMO [2]) ovannämnda två skrivelser. Företaget uppgav att dess privata försäkringsbolag gjorde slutbetalningen till klagandens bankkonto den 25 augusti 2009.

9. Den 29 september 2009 besvarade klagandens advokat kommissionens skrivelse av den 10 september 2009. Han uppgav att hans klient ännu inte hade mottagit slutbetalningen och bad kommissionen att förklara förseningen. Han påpekade vidare att hans klient hade rätt att begära att kommissionen skulle betala ränta på den försenade betalningen.

10. Den 15 oktober 2009 besvarade kommissionen ovannämnda skrivelse. Den konstaterade att " *det förelåg ett missförstånd när det gäller slutbetalningen* ". Efter att ha kontrollerat med försäkringsbolaget konstaterade kommissionen att betalningen hade gjorts den 30 september 2009 i stället för den 25 augusti 2009. Kommissionen beklagar situationen. Den påpekade dock att tvåmånaders förseningen inte kunde anses vara "oskälig", eftersom den "vanliga tidsfristen för sådana betalningar är sex veckor". Det finns inte heller någon rättslig grund för att motivera den begärda räntebetalningen.

11. Den 22 oktober 2009 kontaktade klagandens advokat kommissionen på nytt. Han påpekade att slutbetalningen fortfarande inte hade gjorts nästan tre månader efter det att kommissionen antog sitt beslut av den 27 juli 2009. Han begärde att kommissionen i) att göra slutbetalningen omedelbart, och ii) att betala dröjsmålsränta.

12. Den 3 november 2009 vände sig klaganden åter till ombudsmannen.

FÖREMÅLET FÖR UTREDNINGEN

13. I sitt klagomål till ombudsmannen lämnade klaganden in följande påståenden och yrkanden.

Anklagelse :

Kommissionen i) underlät att betala den slutbetalning som motsvarade hans permanenta invaliditetsgrad, trots att den informerade honom om att den hade gjort detta, och ii) gav honom vilseledande information om ovannämnda betalning.

Ansökan :

Kommissionen bör göra slutbetalningen och betala ränta för förseningen.

UTREDNINGEN

14. Den 3 december 2009 inledde ombudsmannen en undersökning.

15. Den 4 januari 2010 översände klaganden ytterligare en korrespondens om sitt aktuella klagomål. Den 2 mars 2010 översände kommissionen sitt yttrande över detta klagomål, som översändes till klaganden med en uppmaning att inkomma med synpunkter.

16. Den klagande översände sina synpunkter den 25 mars 2010.

OMBUDSMANNENS ANALYS OCH SLUTSATSER

A. Påstådd underlåtenhet att betala slutbetalningen och att tillhandahålla korrekt information och därmed sammanhängande anspråk

Argument som läggs fram för ombudsmannen

17. I sin skrivelse av den 4 januari 2010 underrättade klaganden ombudsmannen för första gången om att hans advokat den 23 oktober 2009 (det vill säga innan han lämnade in sitt klagomål till ombudsmannen) överklagade kommissionens beslut av den 27 juli 2009 i enlighet med artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna. Han påpekade att föremålet för förevarande överklagande även avsåg frågan om kommissionens underlåtenhet att göra slutbetalningen av hans ersättningsförsäkringsförmåner.

18. Klaganden nämnde att kommissionen den 9 november 2009, efter att ha lämnat in detta klagomål till ombudsmannen, gjorde den slutbetalning som motsvarade hans ersättningsförsäkringsförmåner. Den 23 november 2009 betalade kommissionen dessutom dröjsmålsränta till honom.

19. Enligt klaganden försenades slutbetalningen av hans ersättningsförsäkringsförmåner på grund av att kommissionen, det vill säga PMO, gjorde betalningen till klagandens gamla bankkonto av misstag.

20. Slutligen påpekade klaganden att kommissionen, trots de två kritiska anmärkningar som ombudsmannen gjorde inom ramen för sin undersökning 2782/2006/(MHZ)RT, inte hade förbättrat kvaliteten på sina administrativa tjänster. Mot bakgrund av de nya uppgifter som lämnats i hans skrivelse av den 4 januari 2010 föreslog klaganden att ombudsmannen skulle kunna genomföra en undersökning på eget initiativ av ärendet om han beslutar att avsluta detta ärende.

21. I sitt yttrande förklarade kommissionen att den den 17 juni 2009 översände läkarkommitténs rapport till försäkringsbolaget för att erhålla ett ytterligare kvitto. Försäkringsbolaget tillhandahöll kvittot i fråga. Den 27 juli 2009 översände kommissionen därför klaganden sitt slutliga beslut om hans permanenta invaliditetsgrad och bad försäkringsbolaget att göra motsvarande slutbetalning.

22. Kommissionen angav att närstående företag som regel erhåller betalning inom en månadsfrist. Efter skrivelsen från klagandens advokat av den 25 augusti 2009 frågade kommissionen försäkringsbolaget om det hade gjort betalningen. Försäkringsbolaget bekräftade att det hade gjort det.

23. Efter att ha mottagit den andra skrivelsen från klagandens advokat kontaktade kommissionen den 29 september 2009 försäkringsbolaget. Efter kontrollen upptäckte försäkringsbolaget att betalningen hade gjorts till klagandens gamla bankkonto av misstag. Kommissionen bad försäkringsbolaget att göra betalningen till ett annat bankkonto och att betala klagandens dröjsmålsränta. Försäkringsbolaget gjorde det. Kommissionen påpekade att man inte kunde förväntas veta att klaganden under tiden hade ändrat sitt bankkonto.

24. I sina synpunkter uttryckte klaganden sitt missnöje med kommissionens ståndpunkt. Han hävdade att kommissionen gjorde sig skyldig till flera misstag när det gällde utbetalningen av hans ersättningsförsäkringsförmåner, nämligen i) att den agerade felaktigt när den gjorde betalningen av sina ersättningsförsäkringsförmåner under förutsättning att försäkringsbolaget godkände läkarkommitténs rapport. II) Den klagande skickade ett rekommenderat brev till kommissionen i god tid med information om ändringen av hans bankkontouppgifter. III) Försäkringsbolaget underlät att vidta några åtgärder efter att ha gjort inbetalningen till fel bankkonto vid två separata tillfällen. IV) Kommissionen underlät att agera skyndsamt efter att ha mottagit skrivelsen av den 25 augusti 2009 från klagandens advokat, i vilken den underrättades om att betalningen inte hade verkställts. V) Kommissionen agerade felaktigt genom att endast tillämpa en räntesats på 5,50 procent för att beräkna dröjsmålsränta.

Ombudsmannens bedömning

25. Ombudsmannen anser att kommissionen, genom att göra slutbetalningen av klagandens ersättningsförsäkringsförmåner och genom att betala ränta för förseningen, uppfyllde det krav som framfördes i klagandens ursprungliga klagomål.

26. När det gäller klagandens argument att betalningen försenades på grund av att kommissionen av misstag betalade ut slutbetalningen till ett annat bankkonto konstaterar ombudsmannen att klaganden har mottagit det förfallna beloppet samt dröjsmålsränta. Ombudsmannen noterar också att ovanstående fakta bekräftades av kommissionen i dess yttrande. Han anser därför inte att det är lämpligt att gå vidare med denna undersökning.

27. Ombudsmannen anser att kommissionen har vidtagit lämpliga åtgärder för att lösa frågan.

28. Slutligen noterar ombudsmannen klagandens förslag om att inleda en undersökning på eget initiativ av PMO:s hantering av hans ärende och liknande ärenden, och han kommer att behandla det i samband med andra förslag till framtida undersökningar på eget initiativ.

B. Slutsatser

På grundval av sin undersökning av detta klagomål avslutar ombudsmannen det med följande slutsats:

Kommissionen har vidtagit åtgärder för att lösa frågan.

Den klagande och kommissionen kommer att informeras om detta beslut.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Utfärdat i Strasbourg den 12 maj 2010

[1] Beslut 2782/2007/(MHZ)RT, tillgängligt på ombudsmannens webbplats
<http://www.ombudsman.europa.eu/cases/decision.faces/en/3225/html.bookmark> [Länk].

[2] Byrån för löneadministration och individuella ersättningar.